

Fremsat den 5. oktober 2022 af erhvervsminister (Simon Kollerup)

Forslag

til

Lov for Grønland om gennemførelse af restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus

Restriktive foranstaltninger på Erhvervsministeriets område

§ 1. Erhvervsministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om at forordninger om restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus, som omhandler situationen i Ukraine, gælder for Grønland.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om anvendelsen af bestemmelserne i de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder ændringer af forordningernes bestemmelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, der er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages i medfør af de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder om de ændringer af afgørelserne eller retsakterne, som de grønlandske forhold tilsiger.

Restriktive foranstaltninger på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område

§ 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om at forordninger om restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus, som omhandler situationen i Ukraine, gælder for Grønland.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om anvendelsen af bestemmelserne i de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1,

herunder ændringer af forordningernes bestemmelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, der er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages i medfør af de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder om de ændringer af afgørelserne eller retsakterne, som de grønlandske forhold tilsiger.

Restriktive foranstaltninger på Transportministeriets område

§ 3. Transportministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om at forordninger om restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus, som omhandler situationen i Ukraine, gælder for Grønland.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om anvendelsen af bestemmelserne i de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder ændringer af forordningernes bestemmelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, der er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages i medfør af de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder om de ændringer af afgørelserne eller retsakterne, som de grønlandske forhold tilsiger.

Tilsyn, kontrol m.v.

§ 4. Erhvervsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og transportministeren kan på hver sit område

de fastsætte regler om tilsyn, kontrol, påbud, indskærpelser og forbud i regler fastsat i medfør af §§ 1-3. Der kan herunder efter forhandling med vedkommende minister fastsættes regler om, at en myndighed på denne andens område kan føre tilsyn og udstede påbud, udføre kontrol, udstede indskærpelser og indføre forbud med reglerne.

Kundgørelse af bilag

§ 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bilag til regler fastsat i medfør af § 1, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter i den forbindelse regler om, hvorledes oplysninger i bilag, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 2, kan fås.

Foranstaltninger

§ 6. I regler udstedt i medfør af §§ 1-4 kan der fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i 5. kapitel i kriminallov for Grønland.

Ikrafttræden

§ 7. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Ændringer i anden lovgivning

§ 8. I våbenlov for Grønland, lov nr. 1008 af 19. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af internationale sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er vedtaget af Den Europæiske Union (EU), De Forenede Nationer (FN) eller andre internationale organer, og som er indført på baggrund af situationen i Ukraine.«

2. I § 13 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. I forskrifter udstedt i medfør af § 10 a kan der fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Bemyndigelse til at gøre sanktionsforordninger gældende for Grønland ved bekendtgørelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Sanktionsforordningernes indhold
 - 2.1.3. Erhvervsministeriets, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Etablering af mulighed for gennemførelse af sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for rigsfællesskabet
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

De russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine den 24. februar 2022 har medført en helt ekstraordinær situation i rigsfællesskabet. Den uprovokerede og uberettigede russiske militære aggression mod Ukraine samt Belarus' involvering i denne aggression mod Ukraine er handlinger, der strider mod folkeretten og FN-pagtens principper og underminerer nordatlantisk, europæisk og global sikkerhed og stabilitet. Det bør have store konsekvenser for Rusland og Belarus.

Som modsvar på disse aggressioner har EU indført en lang række restriktive foranstaltninger (sanktioner). Regeringen har udtrykt fuld og hel opbakning til disse restriktive foranstaltninger, som har væsentlige konsekvenser og alvorlige omkostninger for Rusland og Belarus.

De restriktive foranstaltninger fra EU's side berører en lang række sektorer. Disse omfatter bl.a. forbud og begrænsninger ift. bank- og finanssektoren; eksportforbud fra EU-landene for en række varer, herunder inden for bl.a. teknologi-, luftfarts-, søfarts- og energisektoren; forbud mod salg af visse tjenesteydelser; importforbud for visse russiske varer, herunder visse fossile brændsler; overflyvningsforbud for russiske luftfartsselskaber; forbud mod havneanløb i EU-havne for russisk-flagede skibe; forbud mod russisk og belarussisk vejgodstransport ind i EU og suspension af medieli-censen for visse russiske statsejede medier. Hertil kommer sanktioner på våbenområdet og området for eksportkontrol

med produkter med dobbelt anvendelse (dual-use produkter). Dertil er over 1.000 personer og enheder blevet sanktionsdesigneret, hvilket indebærer indefrysning af aktiver, samhandelsforbud samt indrejseforbud i EU.

Grønland er ikke medlem af EU. Det betyder, at EU's forordninger, der indeholder restriktive foranstaltninger mod Rusland og Belarus, som følge af situationen i Ukraine (sanktionsforordningerne) ikke gælder for Grønland. I forlængelse af Ruslands aggression mod Ukraine har Inatsisartut den 19. maj 2022 vedtaget en bemyndigelseslov, der giver Naalakkersuisut hjemmel til at sætte sanktionsforordningerne i kraft ved bekendtgørelse inden for overtagne sagsområder. En del af sanktionsforordningerne vedrører dog retsområder, som er rigsansliggende. Det gælder f.eks. dele af det finansielle område, selskabs-, regnskabs- og revisorområdet og sikkerhed til søs og luftfart, som er rigsansliggende. For disse ikke-overtagne områder vil implementeringen af sanktionsforordningerne skulle foretages af danske myndigheder, herunder om nødvendigt ved gennemførelse af lovgivning, med inddragelse af Grønland, hvor lovgivning og praksis tilsiger det. For sanktionerne, der vedrører dual-use produkter, gælder, at selvom erhvervsområdet med få undtagelser er overtaget af Grønland, er eksportkontrol med dual-use produkter et rigsansliggende, da det berører kongerigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, hvorfor lovgivning skal ske fra Danmark.

Med dette lovforslag foreslås det derfor, at erhvervsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og trans-

portministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at sanktionsforordningerne gælder for Grønland på områder, som ikke er overtagne for Grønland. Hermed bliver det muligt at håndhæve sanktionerne i Grønland.

Der lægges med lovforslaget desuden op til at bemyndige justitsministeren til at gennemføre sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er fastsat af EU, FN eller andre internationale organer. Bemyndigelsen vil være begrænset til at omfatte de sanktioner, som er fastsat på baggrund af den verserende situation i Ukraine.

Det bemærkes til lovforslaget, at udmøntningen af de enkelte bestemmelser vil skulle ske efter forudgående inddragelse af det grønlandske selvstyre efter selvstyrelovens § 18.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Bemyndigelse til at gøre sanktionsforordninger gældende for Grønland ved bekendtgørelse

2.1.1. Gældende ret

Grønland er ikke medlem af EU. Det betyder, at sanktionsforordningerne ikke gælder for Grønland.

Inatsisartut har den 19. maj 2022 vedtaget Inatsisartutlov om indførelse af sanktioner mod Rusland m.fl., som følge af Ruslands aggression mod Ukraine. Det fremgår af Inatsisartutloven og bemærkningerne hertil, at Naalakkersuisut bemyndiges til at gennemføre sanktioner mod Rusland m.fl., der er vedtaget af EU, FN, andre internationale organisationer eller andre lande. Ved tilslutning til sanktioner kan Naalakkersuisut tilpasse sanktionerne med de eventuelle ændringer, som de grønlandske forhold måtte tilsige. Det fremgår af bemærkningerne til Inatsisartutloven, at Naalakkersuisut vil skulle rådføre sig hos Inatsisartuts Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk Udvalg forud for, at Naalakkersuisut tiltræder sanktioner mod Rusland m.fl. Naalakkersuisuts bemyndigelse er begrænset til overtagne sagsområder, jf. også de almindelige bemærkninger til Inatsisartutloven.

Efter § 3, stk. 1, i lov for Grønland om eksportkontrol med produkter med dobbelt anvendelse, jf. lov nr. 616 af 8. juni 2016, er der krav om tilladelse til udførsel af produkter med dobbelt anvendelse (dual-use produkter). Loven svarer med de nødvendige tilpasninger til grønlandske forhold til EU's dual-use forordning, der gælder for Danmark, hvilket bl.a. betyder, at der føres kontrol med eksport af dual-use produkter fra Grønland, svarende til de produkter, der er opført på EU's kontrolliste, der løbende opdateres.

Det fremgår af lovens forarbejder, at eksportkontrol af dual-use produkter er en del af kongerigets udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik, der er et rigsansliggende.

2.1.2. Sanktionsforordningernes indhold

EU har siden marts 2014 og frem til 1. juni 2022 vedtaget en række sanktionsforordninger, der vedrører Ruslands aggression over for Ukraine og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine. Disse forordninger er blevet ændret flere gange. Det drejer sig om Rådets forordning (EF) nr. 765/2006 af 18. maj 2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 692/2014 af 23. juni 2014 om restriktive foranstaltninger som reaktion på den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine med senere ændringer og Rådets forordning (EU) 2022/263 af 23. februar 2022 om restriktive foranstaltninger som reaktion på anerkendelsen af de ikke-regeringskontrollerede områder i Donetsk og Luhansk i Ukraine og ordren til at sende russiske væbnede styrker ind i disse områder med senere ændringer.

Forordningerne indeholder bl.a. forskellige restriktioner på det finansielle område, f.eks. på adgangen til kapitalmarkedet for visse finansielle institutter, og restriktioner som bl.a. har til formål at indefryse pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende visse fysiske og juridiske personer, enheder og organer, der er identificeret som ansvarlige for f.eks. handlinger, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, for uretmæssig tilegnelse af ukrainske statsmidler, og personer, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser i Ukraine, samt fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til dem, og restriktioner på import og eksport af visse varer, herunder nærmere opregnede luksusvarer samt import fra visse områder som f.eks. Donetsk, Luhansk og Krim.

Forordningerne indeholder derudover forbud mod eksport af alle dual-use produkter, der er opført i bilag I (kontrollisten) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 til Rusland, idet der dog er mulighed for at dispensere fra forbuddet og give tilladelse, hvis eksporten f.eks. vedrører humanitære, medicinske eller farmaceutiske formål. Tilladelse til eksport forudsætter derudover, at der er tale om civil anvendelse af en civil slutbruger. Der kan ikke udstedes tilladelse, hvis slutbruger er militær eller hvis eksporten er tiltænkt luftfart eller rumindustrien. Udover forbuddet mod eksport af dual-use produkter gælder også et forbud mod at levere teknisk bistand, mæglervirksomhed eller finansiel bi-

stand til dual-use produkter opført i dual-use forordningens bilag I.

Herudover indeholder forordningerne restriktioner på import og eksport af visse varer, herunder nærmere opregnede luksusvarer, forbud mod eksport af produkter og teknologi til luftfart eller til rumindustrien samt jetbrændstof, forbud mod erhvervelse eller udvidelse af eksisterende kapitalinteresser samt forbud mod levering af tjenesteydelser med hensyn til bogførings- og revisionsvirksomhed, herunder lovpligtig revision, og skatterådgivning samt virksomheds- og ledelsesrådgivning og PR-ydelser. Derudover indeholder de anløbsforbud for russiske fartøjer, der er dog mulighed for at tillade anløb i visse situationer, og forbud for russiske og belarusiske vejtransportvirksomheder mod at transportere gods ad vej ind i og via Unionens territorium.

EU's restriktive foranstaltninger fastlægges i Rådets FUSP-afgørelser (den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik). Afgørelsen vedtages enstemmigt af Rådet. Hvis Rådets afgørelse omfatter en indefrysning af aktiver og/eller andre typer af økonomiske og/eller finansielle sanktioner, skal disse sanktioner gennemføres i en rådsforordning, en såkaldt gennemførelsesforordning. På grundlag af Rådets FUSP-afgørelse fremsættes der et fælles forslag til Rådets forordning. Forslaget behandles i Relexgruppen og fremsendes til Coreper og Rådet med henblik på vedtagelse. Rådet underretter derefter Europa-Parlamentet om vedtagelsen af rådsforordningen. Forordningen fastsætter det præcise anvendelsesområde for foranstaltningerne og de nærmere betingelser for gennemførelsen af dem.

Rådets afgørelse træder i kraft ved offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Rådets FUSP-afgørelse og rådsforordningen vedtages sammen, så de to retsakter kan få virkning på samme tid. Det er især relevant ved indefrysning af aktiver. Når Rådet beslutter at omfatte personer, enheder eller organer af indefrysning, sker det ved en råds-afgørelse. Ved afgørelsen beslutter Rådet at oplyste personer, enheder eller organer, som lever op til de opførelseskriterier, der er gældende for den pågældende afgørelse.

Af Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 med senere ændringer fremgår det således, hvilke kriterier der gælder for opførelse på bilag I til forordning nr. 269/2014 med senere ændringer. Personer, enheder eller organer, som omfattes af indefrysningens bestemmelserne som de findes i forordning nr. 269/2014 med senere ændringer, er således bl.a. (pr. 17. juni 2022):

- fysiske personer, som er ansvarlige for, støtter eller gennemfører tiltag eller politikker, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængighed eller stabiliteten eller sikkerheden i Ukraine eller som hindrer internationale organisationers arbejde i Ukraine
- juridiske personer, enheder eller organer, som materielt

eller finansielt støtter tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængighed

- fremtrædende erhvervsfolk eller juridiske personer, enheder eller organer, der er involveret i økonomiske sektorer, der udgør en betydelig indtægtskilde for regeringen for Den Russiske Føderation, der er ansvarlig for annekteringen af Krim og destabiliseringen af det østlige Ukraine.

2.1.3. Erhvervsministeriets, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris og Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sanktionsforordningerne indeholder både forbud, der vedrører områder, som er overtaget af Grønland, og forbud der vedrører rigsanliggender. Som eksempel indeholder Rådets forordning (EU) 833/2014 i artikel 5 et forbud mod direkte eller indirekte at købe, sælge eller levere investeringstjenester til eller bistand i forbindelse med udstedelsen af eller en hvilken som helst anden handel med omsættelige værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der opfylder nærmere fastsatte kriterier. Dette forbud vedrører den finansielle regulering, som er et rigsanliggende og derfor er det erhvervsministeren, som har ressortansvaret på området. Samme forordning indeholder også et forbud mod at give adgang til havne på Unionens område for ethvert fartøj, der er registreret under russisk flag, der er dog mulighed for at tillade anløb i visse situationer. Dette forbud vedrører havne som er overtaget, og derfor er det de grønlandske myndigheder, der har kompetencen til at fastsætte regler, der giver dette forbud gyldighed i Grønland. En del bestemmelser vil sandsynligvis berøre flere områder, og i den situation vil bestemmelser både skulle henføres under grønlandske særanliggender og rigsanliggender.

Erhvervsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Transportministeriet finder det hensigtsmæssigt, at sanktioner på områder, der er rigsanliggender, også gælder i Grønland. Derfor bør der ved bekendtgørelse kunne fastsættes regler om, at sanktionsforordningerne gælder for Grønland, tilpasset til de grønlandske forhold og med respekt for de sagsområder, som er overtaget af Grønland.

Regler om, at sanktionsforordningerne gælder for Grønland, bør kunne fastsættes i en eller flere bekendtgørelser, for derved at sikre at senere ændringer til forordningerne og fremtidige forordninger smidigt kan indføres for Grønland. Processen for at udstede bekendtgørelserne bør følge det sædvanlige samarbejde mellem grønlandske og danske myndigheder. Da lovforslaget indeholder bestemmelser, som udelukkende gælder for Grønland, indebærer den proces, at ministeriet skal afvente selvstyrets udtalelse, jf. selvstyrelovens § 18, stk. 2. Ministeriet kan i sådanne tilfælde fastsætte en frist for selvstyrets udtalelse, jf. selvstyrelovens § 18, stk. 3. Det forudsættes, at fristen fastsættes så lang, som forholdet i det konkrete tilfælde tillader.

Det foreslås på den baggrund, at erhvervsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og transportministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler på egne områder om, at sanktionsforordningerne gælder for Grønland for så vidt angår områder, der er rigsansliggender. Det foreslås, at bemyndigelsen også giver mulighed for efter samme principper at fastsætte regler om anvendelsen af bestemmelser i forordningerne, samt at fastsætte regler, der er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages i medfør af forordningerne, der gælder for Grønland.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets §§ 1-3.

EU's sanktionslister over indefrosne personer, enheder og organisationer opdateres løbende. F.eks. er bilag I til forordning nr. 269/2014 opdateret knap 50 gange siden 2014, og for hver opdatering udstedes en ny gennemførelsesforordning. Herudover indeholder de nuværende forordninger forskellige bilag med produkter, som er forbudte at eksportere.

For at sikre en effektiv og hurtig virkning af sanktionerne finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt at fravige Lovtidendelovens regler, således at lister over indefrosne parter eller forbudte produkter, der indgår i bilag til regler, der fastsættes i medfør af lovforslagets § 1, stk. 1-3, ikke kundgøres i Lovtidende. I stedet foreslås, at bekendtgørelserne vil indeholde bestemmelser om, hvor oplysningerne, der ikke kundgøres, i stedet vil kunne fås. Det er hensigten, at bekendtgørelserne vil indeholde bestemmelser om, at oplysninger om indefrosne parter, forbudte produkter og teknologi m.v., vil blive offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside www.eksportkontrol.dk.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Erhvervsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Transportministeriet finder det endvidere hensigtsmæssigt, at overtrædelse af bestemmelser i udstedte bekendtgørelser kan foranstaltes efter den grønlandske kriminallov, og at foranstaltningerne herfor følger forantaltningen for overtrædelse af lignende bestemmelser eller forbud, som måtte være givet til gennemførelse af sanktioner.

Det foreslås på den baggrund, at der kan fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland, og at der for selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges kriminalretligt ansvar efter reglerne i 5. kapitel i kriminallov for Grønland.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 6.

2.2. Etablering af mulighed for gennemførelse af sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet

2.2.1. Gældende ret

Efter § 1, stk. 1, i våbenlov for Grønland, er det forbudt uden tilladelse fra Politimesteren i Grønland at indføre, tilvirke, erhverve, besidde, bære eller anvende en række nærmere angivne våben samt dele og tilbehør til våben. Det fremgår af stk. 2, at luft- og fjederbøsser er undtaget fra forbuddet i stk. 1.

Af § 1, stk. 3, 1. pkt., fremgår, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at andre end de i stk. 1 nævnte våben omfattes af forbuddet. Bestemmelsen er bl.a. udmøntet ved bekendtgørelse nr. 751 af 26. september 1997 for Grønland om forbud mod kemiske våben, hvoraf fremgår af § 1, at det er forbudt at indføre, udvikle, fremstille, anvende, opbevare, forhandle, udføre eller på anden måde være i besiddelse af kemiske våben.

Af § 1, stk. 3, 2. pkt., fremgår, at justitsministeren kan undtage våben omfattet af stk. 1, herunder halvautomatiske geværer, der anvendes erhvervmæssigt til jagtformål, fra lovens kontrolordning. Bestemmelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 949 af 10. december 1993 om undtagelse af skydevåben fra forbuddet i våbenloven for Grønland.

Endelig fremgår det af § 1, stk. 3, 3. pkt., at Politimesteren i Grønland kan fastsætte regler om, at ammunition omfattet af stk. 1, nr. 6, er undtaget fra lovens kontrolordning.

Af § 4, stk. 1, i våbenlov for Grønland fremgår, at tilladelser efter loven kun kan gives til personer om hvis personlige forhold og hidtidige vandel, der ikke foreligger oplysninger, der gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen. Af stk. 2 fremgår, at våbentilladelse endvidere kan gives til foreninger, museer og lignende, hvis medlemmerne af bestyrelsen og andre ansvarlige opfylder kravet i stk. 1. Af stk. 3 fremgår, at tilladelse efter loven til enhver tid kan tilbagekal-des.

Af § 10, stk. 1, i våbenlov for Grønland fremgår, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre våben af enhver art, ammunition, materiel til land-, sø-, eller luftkrig, maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler, og sprængstoffer, derunder krudt, samt råmateriale til fremstilling heraf fra Grønland. Bestemmelsen er fastsat af hensyn til rigets våbeneksportpolitik, samt hensyn til at man bør have ens regler herfor i Danmark og Grønland. Af forarbejderne til § 10 fremgår, at Justitsministeriet normalt følger den praksis, at udførselsansøgninger forelægges for

Udenrigsministeriet, som gør dem til genstand for en konkret bedømmelse i lyset af den danske våbeneksportpolitik. Hovedprincippet heri har igennem en årrække været, at der nægtes eksporttilladelse til lande, der er inddraget i krigsbegivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter, herunder borgerkrig eller væbnet undertrykkelse af befolkningsgrupper. Eksporttilladelse nægtes endvidere til lande, mod hvilke der af FN er vedtaget våbenembargo. Der henvises til Folketingstidende 1992-93, tillæg A, s. 902.

Af § 10, stk. 2, fremgår, at tilladelse til udførsel til Danmark dog meddeles af Politimesteren i Grønland. Det fremgår af stk. 3, at stk. 1 og 2 ikke gælder for personer, der er indrejst i Grønland med våben og ammunition, der ikke er omfattet af § 1, og som efter ophold i Grønland i indtil 3 måneder ønsker at genudføre våbnene og ammunitionen. Af stk. 4 fremgår, at stk. 1 og 2 endvidere ikke gælder for personer, der udrejser af Grønland med våben og ammunition, der ikke er omfattet af § 1, med henblik på ophold i indtil 3 måneder i udlandet, og som efter opholdet i udlandet ønsker at genindføre våbnene og ammunitionen.

Af § 13, stk. 1, fremgår, at overtrædelse af § 1, stk. 1, § 2, § 5, § 8, stk. 3, § 9, § 10, stk. 1 og 5, § 14, stk. 2, samt overtrædelse af forbud efter § 1, stk. 3, kan medføre foranstaltninger i henhold til kriminalloven. Foranstaltninger kan ligeledes iværksættes over for den, der undlader at efterkomme et vilkår fastsat efter § 6.

Af § 13, stk. 2, fremgår, at såfremt en overtrædelse er begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, hjemmestyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 57 i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygderåd m.v., kan der pålægges staten, hjemmestyret, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

For at skabe retligt grundlag for hurtigt og effektivt at kunne følge rigets udenrigspolitiske linje mod Rusland og Belarus, som i Danmark udmøntes på baggrund af sanktioner fastsat i FN, EU eller andre internationale organer, er det Justitsministeriets vurdering, at der bør skabes bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af sanktioner i Grønland mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er vedtaget af FN, EU eller andre internationale organer, og som er indført på baggrund af situationen i Ukraine.

Fastsættelse af regler om gennemførelse af sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er vedtaget af EU og FN eller andre internationale organer vil kunne med-

føre et behov for at supplere eller fravige de gældende regler i våbenloven for Grønland ved bekendtgørelse. Der kan således opstå behov for at fastsætte nærmere regler om forbud mod og tilladelse til at indføre og udføre våben m.v. til visse lande eller personer, som er omfattet af sanktionerne mod Rusland og Belarus. Der vil desuden kunne opstå behov for at lade flere våben m.v. være omfattet af forbuddet mod indførslen af våben, når indførslen sker fra lande eller personer, som er omfattet af sanktionerne. Der vil derudover f.eks. kunne opstå behov for at supplere reglerne i § 10 i våbenlov for Grønland, således at f.eks. dele af våben eller teknisk bistand i tilknytning til produkter eller teknologi, som er oplyst i § 10, stk. 1, også omfattes af forbuddet mod udførelse.

Det er Justitsministeriets vurdering, at bemyndigelsen til justitsministeren på den baggrund bør omfatte en mulighed for bl.a. at fastsætte regler om forbud mod og tilladelse til indførsel og udførsel af våben m.v., herunder regler om transport og transit, som er nødvendige for gennemførelsen af sanktionerne. Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at der i visse tilfælde i forbindelse med gennemførelse af sanktionerne i Grønland, kan opstå behov for at tage højde for de grønlandske forhold, således at reglerne kan tilpasses disse forhold.

Med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af sanktionerne er det derudover Justitsministeriets vurdering, at der bør gives bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland for overtrædelse af de fastsatte regler.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 10 a, i våbenlov for Grønland, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af internationale sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er vedtaget af Den Europæiske Union (EU), De Forenede Nationer (FN) eller andre internationale organer, og som er indført på baggrund af situationen i Ukraine.

Bestemmelsen indebærer, at justitsministeren vil kunne fastsætte regler om, at de internationale sanktioner mod Rusland og Belarus, som vedtages i EU, FN eller andre internationale organer, og som er indført på baggrund af situationen i Ukraine, gennemføres i Grønland. Det forudsættes, at bestemmelsen udmøntes under hensyn til rigets samlede våbeneksportpolitik, og til at der som udgangspunkt bør gælde ens regler herfor i Danmark og Grønland.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne udnyttes til i Grønland at gennemføre relevante sanktioner mod Rusland og Belarus, som er fastsat af EU, FN eller andre internationale organer. Dette gælder også sanktioner, som fremover måtte blive fastsat efter lovens ikrafttræden. Bemyndigelsen er

således ikke begrænset til sanktioner, som allerede er fastsat. Det er dog en betingelse for gennemførelsen, at sanktionen er indført på baggrund af den verserende russiske aggression i Ukraine. Der vil alene kunne fastsættes regler om, at sanktioner, som er bindende i Danmark, eller som er implementeret i eller tiltrådt af Danmark, skal gennemføres i Grønland, medmindre sanktionernes gennemførelse alene er relevant for Grønland. Udmøntningen af bestemmelsen vil både kunne ske ved inkorporering og omskrivning af de relevante sanktioner.

For så vidt angår EU-sanktioner vil den foreslåede bemyndigelse kunne anvendes til både at gennemføre sanktioner, som er fastsat af EU ved forordning eller ved afgørelser truffet af Det Europæiske Råd, og som medlemsstaterne på våbenområdet er juridisk forpligtede til at gennemføre i medlemsstaterne. Da Danmark som medlemsstat ikke via EU er forpligtet til at gennemføre sanktioner i Grønland, vil denne bemyndigelse således give mulighed for at gennemføre sanktionerne i Grønland.

Med bestemmelsen vil der kunne fastsættes regler, som supplerer og fraviger de gældende regler i våbenloven, herunder regler om, at våben ikke kan indføres til Grønland fra personer eller virksomheder m.v., som er omfattet af sanktioner mod Rusland og Belarus.

Der vil i det hele taget kunne fastsættes regler om forbud mod og tilladelse til indførsel og udførsel af våben, m.v., herunder regler om transport og transit, som er nødvendige for gennemførelsen af sanktioner mod Rusland og Belarus, som er vedtaget af EU, FN eller andre internationale organer.

Det forudsættes med bestemmelsen, at der i forbindelse med fastsættelsen af regler om gennemførelse af sanktioner vil skulle tages højde for de grønlandske forhold.

Bemyndigelsen forventes aktuelt udmøntet til i Grønland at gennemføre sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er fastsat af EU med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Der er bl.a. fastsat sanktioner på våbenområdet mod Rusland i Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, som senest ændret ved Rådets afgørelse 2022/578 af 8. april 2022, samt i forordning nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, som senest ændret ved Europakommissionens gennemførelsesforordning 2022/595 af 11. april 2022. Der er endvidere fastsat sanktioner på våbenområdet mod Belarus i Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse 2012/642/FUSP af 15. oktober 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Be-

larus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine, som senest ændret ved Rådets afgørelse 2022/579 af 8. april 2022, samt i forordning nr. 765/2006 af 18. maj 2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine, som senest ændret ved Europakommissionens gennemførelsesforordning 2022/595 af 11. april 2022.

Det foreslås derudover, at der indsættes en bestemmelse i § 13, stk. 2, om at der i forskrifter udstedt i medfør af § 10 a kan fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland. Bestemmelsen ændrer ikke ved anvendelsen af bestemmelser i kriminalloven i øvrigt.

3. Konsekvenser for rigsfællesskabet

Lovforslaget vil bemyndige erhvervsministeren, justitsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og transportministeren til at udstede bekendtgørelser med regler, der svarer til regler, der allerede gælder eller vil gælde i Danmark, dog med de ændringer som de grønlandske forhold tilsiger. Ensartede regler er med til at mindske grænsehindre inden for rigsfællesskabet. Det forventes derfor, at lovforslaget vil medføre positive konsekvenser for rigsfællesskabet.

Der er ikke aktuelt observeret konkrete grænsehindre som følge af, at Grønland ikke har regler svarende til sanktionsforordningerne.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at kunne medføre økonomiske konsekvenser for Erhvervsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Transportministeriet og deres respektive underliggende myndigheder, idet deres tilsynsområde kan blive udvidet i de bekendtgørelser, der efter forslaget vil kunne udstedes. Der foreligger aktuelt ikke et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere omfanget heraf. Det forventes imidlertid, at merudgifter som følge af lovforslaget vil være begrænsede. Disse merudgifter forventes at kunne håndteres inden for Erhvervsministeriets, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris, Transportministeriet og deres respektive underliggende myndigheders eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vil kunne medføre økonomiske konsekvenser på Justitsministeriets område i forbindelse med behandling af eventuelle yderligere sager om overtrædelse af de regler, som efter dette forslag vil kunne sættes i kraft i Grønland. Der foreligger aktuelt ikke et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere omfanget heraf. På baggrund af de af Erhvervsministeriet fremlagte oplysninger, forventes udgifterne imidlertid håndteret inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.

De økonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret yderligere.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører i sig selv ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i Grønland. Dog vil de bekendtgørelser, der vil kunne udstedes med hjemmel i lovforslaget, indeholde regler og forbud, som vil have negative økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet i Grønland.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget §§ 1-4 giver mulighed for at vedtage regler for Grønland, der svarer til bestemmelserne i Rådets forordninger om restriktive foranstaltninger overfor Rusland og Belarus på baggrund af situationen i Ukraine.

Som følge af lovforslagets §§ 1-4 vil EU-Domstolens praksis i relation til disse forordninger – uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – blive fulgt.

Det skal dog bemærkes, at EU-domstolen efter artikel 275 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde ingen kompetence har for så vidt angår bestemmelserne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller for så vidt angår retsakter vedtaget på grundlag af disse bestemmelser.

Domstolen har dog kompetence til at kontrollere overholdelsen af artikel 40 i traktaten om Den Europæiske Union og træffe afgørelse i sager anlagt på de betingelser, der fremgår af artikel 263, stk. 4, i denne traktat vedrørende prøvelsen af lovligheden af afgørelser om restriktive foranstaltninger over for fysiske eller juridiske personer vedtaget af Rådet på grundlag af afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Union.

Det forventes derfor, at EU-Domstolens afgørelser kun i begrænset omfang vil have betydning for retstilstanden i Grønland.

I det omfang der som følge af lovforslagets § 7 vedtages regler om, at EU-retlige sanktioner på våbenområdet skal gennemføres for Grønland, vil praksis fra EU-Domstolen vedrørende disse sanktioner ligeledes blive fulgt.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 20. juli 2022 til den 19. august 2022 været sendt i høring på Naalakkersuisuts høringsportal. Lovforslaget har ikke været sendt i høring i Danmark, da lovforslaget ikke finder anvendelse for Danmark

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at kunne medføre økonomiske konsekvenser for Erhvervsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Transportministeriet og deres respektive underliggende myndigheder, men at økonomiske konsekvenser for det offentlige vil være begrænsede. Lovforslaget vil kunne medføre

		økonomiske konsekvenser på Justitsministeriets område i forbindelse med behandling af eventuelle yderligere sager om overtrædelse af de regler, som efter dette forslag vil kunne sættes i kraft i Grønland. Der foreligger aktuelt ikke et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere omfanget heraf. På baggrund af de af Erhvervsministeriet fremlagte oplysninger, forventes udgifterne imidlertid håndteret inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	De bekendtgørelser, der vil kunne udstedes med hjemmel i lovforslaget, vil indeholde regler og forbud, som vil have negative økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet i Grønland.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget §§ 1-4 giver mulighed for at vedtage regler for Grønland, der svarer til bestemmelserne i forordninger, der vedrører situationen i Ukraine.</p> <p>Som følge af lovforslagets §§ 1-4 vil EU-Domstolens praksis i relation til disse forordninger – uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – blive fulgt.</p> <p>I det omfang der som følge af lovforslagets § 5 vedtages regler om, at EU-retlige sanktioner på våbenområdet skal gennemføres for Grønland, vil praksis fra EU-Domstolen ligeledes blive fulgt.</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

EU-forordninger har ikke virkning i Grønland, da Grønland ikke er medlem af EU. Inatsisartut har den 19. maj 2022

vedtaget Inatsisartutlov om indførelse af sanktioner mod Rusland m.fl., som følge af Ruslands aggression mod Ukraine. Det fremgår af Inatsisartutloven og bemærkningerne hertil, at Naalakkersuisut bemyndiges til at gennemføre sanktioner mod Rusland m.fl., der er vedtaget af EU, FN, andre internationale organisationer eller andre lande. Denne bemyndigelse gælder kun for områder, der er overtaget af Grønland. Erhvervsministeren har ikke generel bemyndigelse

se til at fastsætte regler om at EU-forordninger gælder for Grønland for så vidt angår rigsansliggende.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om at forordninger om restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus, som omhandler situationen i Ukraine, gælder for Grønland.

Det følger af § 18, stk. 2, i selvstyreloven, at udstedelse af administrative forskrifter, der indeholder bestemmelser, som udelukkende gælder for Grønland eller har særlig betydning for Grønland, afventer selvstyrets udtalelse. Det følger af stk. 3, at der kan fastsættes en frist for afgivelse af udtalelser omfattet af stk. 2. Bekendtgørelser, der skal udstedes efter denne bestemmelse, kan derfor først udstedes, når det grønlandske selvstyre er kommet med en udtalelse. Fristen for at komme med en udtalelse vil være tilstrækkelig lang til, at det grønlandske selvstyre har mulighed for at afgive udtalelsen efter den proces, som det grønlandske selvstyre finder passende.

Forslaget indebærer, at erhvervsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at EU-forordninger gælder for Grønland, hvis forordningerne indeholder restriktive foranstaltninger mod Rusland og Belarus, og hvis disse foranstaltninger er vedtaget som følge af situationen i Ukraine. Restriktive foranstaltninger er f.eks. indefrysning af pengemidler eller forbud mod at købe, sælge eller levere investeringstjenester til eller bistand i forbindelse med udstedelsen af eller en hvilken som helst anden handel med omsættelige værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der opfylder nærmere fastsatte kriterier, eller restriktionerne vedrører f.eks. forbud mod eksport af dual-use produkter.

Foranstaltningerne kan f.eks. rette sig mod fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i Rusland og Belarus, som er ansvarlige for, støtter eller gennemfører tiltag eller politikker, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed eller stabiliteten eller sikkerheden i Ukraine, eller som hindrer internationale organisationers arbejde i Ukraine, som materielt eller finansielt støtter eller drager fordel af situation.

På nuværende tidspunkt har EU vedtaget følgende sanktioner overfor Rusland og Belarus: Rådets forordning (EF) nr. 765/2006 af 18. maj 2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag,

der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 692/2014 af 23. juni 2014 om restriktive foranstaltninger som reaktion på den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol med senere ændringer, Rådets forordning (EU) 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine med senere ændringer og Rådets forordning (EU) 2022/263 af 23. februar 2022 om restriktive foranstaltninger som reaktion på anerkendelsen af de ikkeregeringskontrollerede områder i Donetsk og Luhansk i Ukraine og ordren til at sende russiske væbnede styrker ind i disse områder med senere ændringer.

Forordningerne indeholder både bestemmelser, der vedrører overtage sagsområder, og bestemmelser, der vedrører rigsansliggende.

Som eksempel indeholder Rådets forordning (EU) 833/2014 i artikel 5 et forbud mod direkte eller indirekte at købe, sælge eller levere investeringstjenester til eller bistand i forbindelse med udstedelsen af eller en hvilken som helst anden handel med omsættelige værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der opfylder nogle nærmere fastsatte kriterier. Dette forbud vedrører den finansielle regulering, som er et rigsansliggende og derfor er det erhvervsministeren, som har ressortansvaret på området. Samme forordning indeholder også et forbud mod at give adgang til havne på Unionens område for ethvert fartøj, der er registreret under russisk flag. Dette forbud vedrører havne som er overtaget af Grønland, og derfor er det de grønlandske myndigheder, der vil have kompetencen til at give dette forbud virkning i Grønland. En del forbud vil sandsynligvis berøre flere områder, og i den situation vil et forbud både skulle henføres under grønlandske særanliggende og rigsansliggende.

Erhvervsministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for Grønland inden for Erhvervsministeriets ressort i Grønland, jf. selvstyrelovens §§ 2-4. Det indebærer, at erhvervsministeren kun bemyndiges til at fastsætte regler angående de dele af forordningerne, der vedrører rigsansliggende, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4. Erhvervsministeren bemyndiges således ikke til at fastsætte regler, der vedrører sagsområder, som er overtaget af Grønland. Fastlæggelsen af, om dele af en forordning vedrører rigsansliggende eller særanliggende, foretages ved en konkret vurdering af de specifikke forbud i forordningerne ved brug af sædvanlige fortolkningsprincipper. I det omfang, at der er behov for en sådan fastlæggelse, kan Grønlands selvstyre, hvis det finder det relevant, lade sin vurdering indgå i den udtalelse, som det kan afgive, når bekendtgørelsen bliver forelagt. Erhvervsministerens bemyndigelse er ikke begrænset til de allerede gældende forordninger og ændringer til disse, idet den også omfatter fremtidige forordninger, hvis de restriktive foranstaltninger gælder for Rusland og Belarus og er indført på baggrund af situationen i Ukraine.

Indefrysningsområdet er et eksempel på et område, hvor kompetencen er delt mellem Grønland og Danmark, idet det finansielle område er rigsansliggende, mens erhvervsområdet generelt er overtaget af Grønland. På indefrysningsområdet påhviler det enhver at foretage indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer. Det vil typisk være finansielle institutter og virksomheder, der foretager indefrysning. Indefrysning kan også foretages af myndigheder, organisationer og privatpersoner. Som en konsekvens af kompetencedelingen mellem Grønland og Danmark omfatter erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om indefrysning, alene regler, der retter sig mod finansielle institutter, da det finansielle område er rigsansliggende.

På området for eksportkontrol med dual-use produkter gælder, at selvom erhvervspolitikken generelt er overtaget af Grønland, er eksportkontrol med dual-use produkter en del af kongerigets udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik, der er et rigsansliggende.

Forslaget indebærer også, at EU-Domstolens praksis i relation til disse forordninger – uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – vil kunne indgå i de danske myndigheders anvendelse af reglerne, da praksis fra EU-Domstolen om fortolkning af forordningernes indhold vil indgå.

Det skal dog bemærkes, at EU-Domstolen efter artikel 275 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde ingen kompetence har for så vidt angår bestemmelserne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller for så vidt angår retsakter vedtaget på grundlag af disse bestemmelser. Domstolen har dog kompetence til at kontrollere overholdelsen af artikel 40 i traktaten om Den Europæiske Union og træffe afgørelse i sager anlagt på de betingelser, der fremgår af artikel 263, stk. 4, i denne traktat vedrørende prøvelsen af lovligheden af afgørelser om restriktive foranstaltninger over for fysiske eller juridiske personer vedtaget af Rådet på grundlag af afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Union.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om sanktioner mod Rusland og Belarus, der svarer til allerede gældende eller kommende regler i Danmark, for derved at sikre, at disse sanktioner kan håndhæves i Grønland, dog med de nødvendige ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Formålet med at give erhvervsministeren en generel bemyndigelsesbestemmelse til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at sanktionsforordninger gælder for Grønland, er, at erhvervsministeren hurtigt skal kunne sikre, at sanktioner mod Rusland og Belarus kan håndhæves på tværs af rigsfølelseskabet.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overta-

get af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om anvendelsen af bestemmelserne i de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af *stk. 1*, herunder ændringer af forordningernes bestemmelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Forslaget medfører, at erhvervsministeren ud over bemyndigelsen i *stk. 1*, også bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, herunder at tilpasse bestemmelserne til grønlandske forhold.

Det indebærer, at erhvervsministeren tilpasser de forbud, der fremgår af forordningerne, der gælder for Grønland, hvor forbuddene berører områder, som er overtaget af Grønland, eller hvor andre særlige grønlandske forhold gør sig gældende. Det indebærer endvidere, at erhvervsministeren kun bemyndiges til at tilpasse bestemmelserne i det omfang, at tilpasningen vedrører rigsansliggende, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren på sit område i Grønland, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, kan fastsætte regler for Grønland, der er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages i medfør af forordningerne, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af forslagens § 1, *stk. 1*, herunder de ændringer af afgørelserne eller retsakterne, som de grønlandske forhold tilsiger.

Dette indebærer, at erhvervsministeren ved fremtidige sanktionspakker fra EU har mulighed for at fastsætte regler om at disse sanktionspakker skal gælde for Grønland på samme vis, som forslagens § 1, *stk. 1*, hvis disse ændringer beror på afgørelser eller gennemførelsesforordninger. Det indebærer endvidere, at erhvervsministeren kun bemyndiges til at tilpasse bestemmelserne i det omfang, at tilpasningen vedrører rigsansliggende, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4.

Formålet er, at eventuelle fremtidige ændringer af sanktionsforordningerne eller vedtagelse af nye sanktionsforordninger vil kunne omfattes af grønlandsk ret ved udstedelse af eller ændring af bekendtgørelser, hvis ændringerne beror på afgørelser eller gennemførelsesforordninger. Dette er nødvendigt, da forordningerne relativt ofte bliver ændret.

Til § 2

Grønland har overtaget dele af veterinær- og fødevarerområdet, herunder kontrol-, tilsyns-, beredskabs- og overvågningsopgaver indenfor fødevarerområdet, såfremt der udelukkende produceres fødevarer til det grønlandske hjemmemarked samt import og eksport af ikke-animalske fø-

devarer. Aktiviteter, herunder produktion, forbundet med henholdsvis import, eksport og samhandel af fødevarer af animalsk oprindelse, animalske biprodukter, foder med animalsk indhold og levende dyr og avlsmateriale er ikke overtaget.

Fødevarestyrelsen har med hjemmel i kongelig anordning nr. 523 af 8. juni 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om fødevarer m.m. og kongelig anordning nr. 524 af 8. juni 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om sygdomme og infektioner hos dyr udstedt bekendtgørelser for Grønland vedr. import, samhandel, transit og eksport inden for fødevarer- og veterinærområdet.

Ved import af varer af animalsk indhold og levende dyr til EU skal der foretages en kontrol med henblik på at sikre, at de importerede dyr og animalske varer ikke udgør risici for dyre- og folkesundheden i EU. Regler herom for Grønland er fastsat nærmere i bekendtgørelser udstedt med hjemmel i kongelig anordning nr. 523 af 8. juni 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om fødevarer m.m. og kongelig anordning nr. 524 af 8. juni 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Størstedelen af varer med animalsk indhold og levende dyr, der indføres til Grønland, kommer fra EU. Dette medfører i udgangspunktet, at varer omfattet af sanktionerne mod Rusland og Belarus bliver afvist allerede ved indførslen til EU, og før varerne indføres i Grønland.

Grønland har siden 2014 haft EU-samhandelsstatus for fiskevarer, levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle samt biprodukter heraf og produkter fremstillet af disse biprodukter fra Grønland (herefter fiskevarer). I artikel 5, stk. 1, i Rådets afgørelse (EU) nr. 2011/408 af 28. juni 2011 om fastsættelse af forenklede bestemmelser om og procedurer for hygiejnekontrol af fiskevarer er det således fastsat, at der foretages veterinærkontrol af sendinger fra tredjelande af visse fiskevarer i Grønland.

Sendinger af fiskevarer fra tredjelande, der føres via Grønland til resten af EU, vil blive underlagt veterinær grænsekontrol af Fødevarestyrelsens veterinære grænsekontrolpersonale i Grønland. De vil være de første til at opdage, hvis en fiskevare omfattet af sanktioner forsøges indført til EU. Der er i dag ikke hjemmel for den veterinære grænsekontrol i Grønland til at varetage opgaver i relation til sanktionshåndhævelse ved gennemførelse af fødevarer m.v., herunder luksusvarer i form af eksempelvis kaviar og kaviarerstatning til EU.

Fødevarestyrelsen er den certifikatudstedende myndighed i forbindelse med eksport fra Grønland, og samtlige eksportcertifikater udstedes i Danmark.

Ved eksport af animalske produkter og levende dyr fra Grønland er Fødevarestyrelsen ansvarlig for udstedelse af certifikater til brug for eksport af animalske produkter og levende dyr fra Grønland, jf. bekendtgørelse nr. 600 af 24. juni 2008 for Grønland om udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter.

Det foreslås i *stk. 1*, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om at forordninger om restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus, som omhandler situationen i Ukraine, gælder for Grønland.

Det følger af § 18, stk. 2, i selvstyreloven, at udstedelse af administrative forskrifter, der indeholder bestemmelser, som udelukkende gælder for Grønland eller har særlig betydning for Grønland, afventer selvstyrets udtalelse. Det følger af stk. 3, at der kan fastsættes en frist for afgivelse af udtalelser omfattet af stk. 2. Bekendtgørelser, der skal udstedes efter denne bestemmelse, kan derfor først udstedes, når det grønlandske selvstyre er kommet med en udtalelse. Fristen for at komme med udtalelse vil være tilstrækkelig lang til, at det grønlandske selvstyre har mulighed for at afgive udtalelsen efter den proces, som det grønlandske selvstyre finder passende.

Forslaget indebærer, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at visse forordninger gælder for Grønland, hvis forordningerne indeholder restriktive foranstaltninger mod Rusland og Belarus, og hvis disse foranstaltninger er vedtaget som følge af situationen i Ukraine.

Sanktioner mod Rusland blev bl.a. indført ved Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine.

I relation til eksport og import af visse varer til og fra Rusland har Rådet efterfølgende udvidet sanktionsområdet. Rådets forordning (EU) nr. 428/2022 af 15. marts 2022 indsætter en ny artikel 3h, hvorefter det er forbudt direkte eller indirekte at sælge, levere, overføre eller eksportere visse luksusvarer. Omfattet af begrebet luksusvarer er i denne henseende bl.a. racerene heste, kaviar og kaviarerstatning og træfler. Den 8. april 2022 blev Rådets forordning (EU) nr. 576/2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, vedtaget, som indfører et forbud mod import af produkter fra Rusland, som giver Rusland betydelige indtægter. Disse produkter omfatter bl.a. krebsdyr, kaviar og kaviarerstatning.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til

ved bekendtgørelse at fastsætte regler for Grønland inden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris ressort i Grønland, jf. selvstyrelovens §§ 2-4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges endvidere kun til at fastsætte regler angående de dele af forordningerne, der vedrører rigsansliggender, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri får således ikke bemyndigelse til at fastsætte regler, der vedrører sagsområder, som er overtaget af Grønland. Fastlæggelsen af om dele af en forordning vedrører rigsansliggender eller særanliggender, foretages ved en konkret vurdering af de specifikke forbud i forordningerne ved brug af sædvanlige fortolkningsprincipper. I det omfang, at der er behov for en sådan fastlæggelse, kan Grønlands selvstyre, hvis det finder det relevant, lade sin vurdering indgå i den udtalelse, som det kan afgive, når bekendtgørelsen bliver forelagt. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris bemyndigelse er ikke begrænset til de allerede gældende forordninger og ændringer til disse, idet den også omfatter fremtidige forordninger, hvis de restriktive foranstaltninger gælder for Rusland og Belarus og er indført på baggrund af situationen i Ukraine.

Det er hensigten med bemyndigelsesbestemmelsen, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan udstede en bekendtgørelse, der omfatter sanktionsforordningerne. Herefter vil Fødevarestyrelsen kunne afvise at udstede eksportcertifikater på varer til Rusland og Belarus, der er underlagt sanktioner, der svarer til forholdene i Danmark, ligesom myndighederne kan være med til at hindre import af f.eks. russisk kaviar og kaviarerstatning eller import af varer fra Krim, Donetsk og Luhansk i Ukraine.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris bemyndigelse er ikke begrænset til de allerede gældende forordninger og ændringer til disse, idet den også omfatter fremtidige forordninger, hvis de restriktive foranstaltninger gælder for Rusland og Belarus og er indført på baggrund af situationen i Ukraine.

Forslaget indebærer også, at EU-Domstolens praksis i relation til disse forordninger – uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – vil kunne indgå i de danske myndigheders anvendelse af reglerne, da praksis fra EU-Domstolen om fortolkning af forordningernes indhold vil indgå.

Det skal dog bemærkes, at EU-Domstolen efter artikel 275 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde ingen kompetence har for så vidt angår bestemmelserne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller for så vidt angår retsakter vedtaget på grundlag af disse bestemmelser. Domstolen har dog kompetence til at kontrollere overholdelsen af artikel 40 i traktaten om Den Europæiske Union og træffe afgørelse i sager anlagt på de betingelser, der fremgår af artikel 263, stk. 4, i denne traktat vedrørende prøvelsen af lovligheden af afgørelser om restriktive foran-

staltninger over for fysiske eller juridiske personer vedtaget af Rådet på grundlag af afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Union.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om sanktioner mod Rusland og Belarus, der svarer til allerede gældende eller kommende regler i Danmark, for derved at sikre, at disse sanktioner kan håndhæves i Grønland. Formålet med at give ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri en generel bemyndigelsesbestemmelse til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at sanktionsforordninger gælder for Grønland, er, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri hurtigt skal kunne sikre, at sanktioner mod Rusland og Belarus kan håndhæves på tværs af rigsfællesskabet.

Det foreslås i *stk. 2*, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om anvendelsen af bestemmelserne i de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af *stk. 1*, herunder ændringer af forordningernes bestemmelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Forslaget medfører, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ud over bemyndigelsen i *stk. 1*, også bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, herunder at tilpasse bestemmelserne til grønlandske forhold.

Det indebærer, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan tilpasse de forbud, der fremgår af forordningerne, der gælder for Grønland, hvor forbuddene berører områder, som er overtaget af Grønland, eller hvor andre særlige grønlandske forhold gør sig gældende. Det indebærer endvidere, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kun bemyndiges til at tilpasse bestemmelserne i det omfang, at tilpasningen vedrører rigsansliggender, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4.

Det foreslås i *stk. 3*, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, fastsætte regler for Grønland, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages i medfør af de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af *stk. 1*, herunder om de ændringer af afgørelserne eller retsakter, som de grønlandske forhold tilsiger.

Dette indebærer, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ved fremtidige sanktionspakker fra EU har mulighed for at fastsætte regler om at disse sanktionspakker skal gælde for Grønland på samme vis, som forslagets § 2, *stk. 1*, hvis disse ændringer beror på afgørelser eller gennemfør-

selsforordninger. Det indebærer endvidere, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kun bemyndiges til at tilpasse bestemmelserne i det omfang, at tilpasningen vedrører rigs-anliggender, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4.

Formålet er, at eventuelle fremtidige ændringer af sanktionsforordningerne eller vedtagelse af nye sanktionsforordninger vil kunne omfattes af grønlandsk ret ved udstedelse af eller ændring af bekendtgørelser, hvis ændringerne beror på afgørelser eller gennemførselsforordninger. Dette er nødvendigt, da forordningerne relativt ofte bliver ændret.

Til § 3

EU-forordninger har ikke virkning i Grønland, da Grønland ikke er medlem af EU. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for iværksættelse af foranstaltninger, der tager udgangspunkt i restriktive foranstaltninger vedtaget i mellemstatslige organisationer eller med bred mellemstatslig tilslutning, og som har til formål at sikre respekten for demokrati, menneskerettigheder og folkeret i forbindelse med angreb, som underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængighed, herunder fastsætte regler om at EU-forordninger gælder for Grønland. Denne bemyndigelse gælder for områder, der er overtaget af Grønland. Transportministeren har ikke generel bemyndigelse til at fastsætte regler om at EU-forordninger gælder for Grønland for så vidt angår rigs-anliggender.

Det foreslås i *stk. 1*, at transportministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om at forordninger om restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus, som omhandler situationen i Ukraine, gælder for Grønland.

Det følger af § 18, stk. 2, i selvstyreloven, at udstedelse af administrative forskrifter, der indeholder bestemmelser, som udelukkende gælder for Grønland eller har særlig betydning for Grønland, afventer selvstyrets udtalelse. Det følger af stk. 3, at der kan fastsættes en frist for afgivelse af udtalelser omfattet af stk. 2. Bekendtgørelser, der skal udstedes efter denne bestemmelse, kan derfor først udstedes, når det grønlandske selvstyre er kommet med en udtalelse. Fristen for at komme med udtalelse vil være tilstrækkelig lang til, at det grønlandske selvstyre har mulighed for at afgive udtalelsen efter den proces, som det grønlandske selvstyre finder passende.

Forslaget indebærer, at transportministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at EU-forordninger gælder for Grønland, hvis forordningerne indeholder restriktive foranstaltninger mod Rusland og Belarus, og hvis disse foranstaltninger er vedtaget som følge af situationen i Ukrai-

ne. Restriktive foranstaltninger er f.eks. anløbsforbud for fartøjer og forbud mod at transportere gods ad vej.

Foranstaltningerne kan for eksempel rette sig mod transportvirksomheder etableret i Rusland og Belarus, herunder såvel fysiske som juridiske personer.

På nuværende tidspunkt drejer det sig om Rådets forordning (EF) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine.

Forordningerne indeholder både bestemmelser, der vedrører overtagne sagsområder, og bestemmelser, der vedrører rigs-anliggender.

Som eksempel indeholder Rådets forordning (EU) 833/2014 et forbud mod at give adgang til havne på Unionens område for ethvert fartøj, der er registreret under russisk flag. Dette forbud vedrører havne som er overtaget af Grønland, og derfor er det de grønlandske myndigheder, der vil have kompetencen til at give dette forbud virkning i Grønland. Derimod vedrører forbuddet mod russiske transportvirksomheder vejgodstransportområdet, som ikke er overtaget, og derfor er rigs-anliggende. En del forbud vil sandsynligvis berøre flere områder, og i den situation vil et forbud både skulle henføres under grønlandske særanliggender og rigs-anliggender.

Transportministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for Grønland inden for Transportministeriets ressort i Grønland, jf. selvstyrelovens §§ 2-4. Transportministeren bemyndiges endvidere kun til at fastsætte regler angående de dele af forordningerne, der vedrører rigs-anliggender, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4. Transportministeren bemyndiges således ikke til at fastsætte regler, der vedrører sagsområder, som er overtaget af Grønland. Fastlæggelsen af, om dele af en forordning vedrører rigs-anliggender eller særanliggender, foretages ved en konkret vurdering af de specifikke forbud i forordningerne ved brug af sædvanlige fortolkningsprincipper. I det omfang, at der er behov for en sådan fastlæggelse, vil Grønlands selvstyre, hvis det finder det relevant, lade sin vurdering indgå i den udtalelse, som det kan afgive, når bekendtgørelsen bliver forelagt. Transportministerens bemyndigelse er ikke begrænset til de allerede gældende forordninger og ændringer til disse, idet den også omfatter fremtidige forordninger, hvis de restriktive foranstaltninger gælder for Rusland og Belarus og er indført på baggrund af situationen i Ukraine.

De bekendtgørelser, der udstedes efter denne bestemmelse vil indeholde regler om restriktive foranstaltninger, der indholdsmæssigt svarer til de relevante dele af sanktionsforordninger, med eventuelle tilpasninger til grønlandske forhold.

Forslaget indebærer også, at EU-Domstolens praksis i relation til disse forordninger – uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – vil kunne indgå i de danske myndigheders anvendelse af reglerne, idet praksis fra EU-Domstolen om fortolkning af forordningernes indhold vil indgå.

Det skal dog bemærkes, at EU-Domstolen efter artikel 275 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde ingen kompetence har for så vidt angår bestemmelserne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller for så vidt angår retsakter vedtaget på grundlag af disse bestemmelser. Domstolen har dog kompetence til at kontrollere overholdelsen af artikel 40 i traktaten om Den Europæiske Union og træffe afgørelse i sager anlagt på de betingelser, der fremgår af artikel 263, stk. 4, i denne traktat vedrørende prøvelsen af lovligheden af afgørelser om restriktive foranstaltninger over for fysiske eller juridiske personer vedtaget af Rådet på grundlag af afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Union.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at transportministeren kan fastsætte regler om sanktioner mod Rusland og Belarus, der svarer til allerede gældende eller kommende regler i Danmark, for derved at sikre, at disse sanktioner kan håndhæves i Grønland. Formålet med at give transportministeren en generel bemyndigelsesbestemmelse til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at sanktionsforordninger gælder for Grønland, er, at transportministeren hurtigt skal kunne sikre, at sanktioner mod Rusland og Belarus kan håndhæves på tværs af rigsfællesskabet.

Det foreslås i *stk. 2*, at transportministeren kan fastsætte regler på sit område, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, om anvendelsen af bestemmelserne i de forordninger, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder ændringer af forordningernes bestemmelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Forslaget medfører, at transportministeren ud over bemyndigelsen i stk. 1, også bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, herunder at tilpasse bestemmelserne til grønlandske forhold. Transportministeren bemyndiges også til at medtage praksis fra EU-Domstolen om anvendelse af de forordninger, der gælder for Grønland i medfør af stk. 1.

Det indebærer, at transportministeren kan tilpasse de forbud, der fremgår af forordningerne, der gælder for Grønland, hvor forbuddene berører områder, som er overtaget af Grønland, eller hvor andre særlige grønlandske forhold gør sig gældende. Det indebærer endvidere, at transportministeren kun bemyndiges til at tilpasse bestemmelserne i det omfang,

at tilpasningen vedrører rigsansligger, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4.

Det foreslås i *stk. 3*, at transportministeren på sit område i Grønland, i det omfang sagsområdet ikke er overtaget af selvstyret, jf. selvstyrelovens §§ 2-4, kan fastsætte regler, der er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages i medfør af forordningerne, der gælder for Grønland ifølge regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder de ændringer af afgørelserne eller retsakterne, som de grønlandske forhold tilsiger.

Dette medfører, at transportministeren ved fremtidige sanktionspakker fra EU har mulighed for at fastsætte regler om at disse sanktionspakker skal gælde for Grønland på samme vis, som forslaget § 3, stk. 1, hvis disse ændringer beror på afgørelser eller gennemførselsforordninger. Det indebærer endvidere, at transportministeren kun bemyndiges til at tilpasse bestemmelserne i det omfang, at tilpasningen vedrører rigsansligger, der ikke er overtaget, jf. selvstyrelovens §§ 2-4.

Formålet er, at eventuelle fremtidige ændringer af sanktionsforordningerne eller vedtagelse af nye sanktionsforordninger vil kunne omfattes af grønlandsk ret ved udstedelse af eller ændring af bekendtgørelser, hvis ændringerne beror på afgørelser eller gennemførselsforordninger. Dette er nødvendigt, da forordningerne relativt ofte bliver ændret.

Til § 4

Sanktionsforordningerne indeholder ikke regler om, hvilke myndigheder der skal føre tilsyn med overholdelse af sanktionsforordningerne.

Det foreslås i *1. pkt.*, at erhvervsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og transportministeren på hver sit område kan fastsætte regler om tilsyn, kontrol, påbud, indskærpelser og forbud i regler fastsat i medfør af §§ 1-3, med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

På erhvervsministerens område og på transportministerens område indebærer forslaget, at der bliver mulighed for at fastsætte regler om tilsyn, påbud, m.v. Dette indebærer, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, hvilken underliggende myndighed, der skal føre tilsyn med de specifikke forbud, og hvilke reaktionsmuligheder den pågældende myndighed skal have. Disse reaktionsmuligheder kan udover påbud f.eks. være påtaler.

På ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris område medfører bestemmelsen, at der gives mulighed for at udstede regler om tilsyn, kontrol, påbud, indskærpelser og forbud

til brug for forpligtelsen til at sikre overholdelsen af sanktionsforordninger i Grønland.

Det foreslås i 2. pkt., at der, efter forhandlingen med vedkommende minister, kan fastsættes regler om, at en anden myndighed fører tilsyn og kan udstede påbud, udføre kontrol, udstede indskærpelser og indføre forbud med reglerne.

Inden for erhvervsministerens ressortansvar er der flere områder, hvor tilsyn udføres af en myndighed, som ligger under et andet ministeransvarsområde. F.eks. fører Spillemyndigheden, som hører under Skatteministeriet, tilsyn på dele af hvidvaskområdet.

På den baggrund foreslås det, at erhvervsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og transportministeren, når der fastsættes regler om tilsyn, påbud, kontrol, indskærpelser og forbud, kan fastsætte, at en anden myndighed kan føre tilsyn, udstede påbud, udføre kontrol, udstede indskærpelser og indføre forbud efter forhandling mellem vedkommende minister og erhvervsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller transportministeren.

Forslaget indebærer, at erhvervsministeren, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og transportministeren efter forhandling med vedkommende minister kan delegerer tilsynet med overholdelse af bekendtgørelser udstedt efter denne lov til en myndighed, der ligger inden for denne andens ministers ressortansvar. Det kan f.eks. være Toldstyrelsen, som hører under Skatteministeriet.

I det omfang, at der fastsættes regler om hvilken myndighed, der fører tilsyn med reglerne, kan Grønlands selvstyre, hvis det finder det relevant, lade en vurdering af hvilken myndighed der skal føre tilsyn, indgå i den udtalelse, som det kan afgive, når bekendtgørelsen bliver forelagt.

Til § 5

Det følger af § 2, stk. 2, i lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 10 august 2016, at alle ministerielle bekendtgørelser skal indføres i Lovtidende.

Det foreslås i stk. 1, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bilag, til regler fastsat i medfør af § 1, ikke indføres i Lovtidende.

EU's sanktionsforordninger indeholder bl.a. bilag over fysiske eller juridiske personer, enheder og organer med tilknytning til disse, som er omfattet af indefrysning samt begrundelser for opførelse af de pågældende på listen. Ifølge forordningerne kan Rådet ændre bilaget gennem vedtagelse af en gennemførelsesforordning. Der sker løbende opdatere-

ringer af indefrysningstilbage, og for hver opdatering udstedes en ny gennemførelsesforordning. Herudover indeholder de nuværende forordninger bilag med produkter, som er forbudte at eksportere. Det drejer sig bl.a. om søfartsprodukter og -teknologi og produkter og teknologi egnet til brug i forbindelse med luftfart, rumindustrien eller til jetbrændstof, jf. bilag XI, bilag XVI og bilag XX til forordning (EU) 833/2014 med senere ændringer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at lister over indefrosne parter og lister med produkter, teknologi og lignende, der indgår som bilag til de regler, der fastsættes i medfør af lovforslagets § 1, stk. 1-3, ikke indføres i Lovtidende.

Det foreslås i stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysninger i bilag, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 2, kan fås.

For at give et opdateret billede af hvilke parter eller produkter, der er opført i bilag til forordningerne, og dermed er omfattet af sanktionerne, er det hensigten, at de regler, der udstedes i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser, vil angive, at oplysninger om fysiske og juridiske personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysning, samt oplysninger om produkter og teknologi, som det er forbudt at eksportere m.v. til Rusland og Belarus, vil kunne fås på Erhvervsstyrelsens hjemmeside www.eksportkontrol.dk.

Til § 6

Det foreslås i stk. 1, at der kan fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland for overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af §§ 1-4.

Forslaget indebærer, at der i de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af §§ 1-4 kan fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland. Det vil således blive fastsat i bekendtgørelserne, der udstedes i medfør af denne lov, om en overtrædelse af bekendtgørelserne skal kunne foranstalles og hvilken grad af tilregnelser, det kræves før en overtrædelse kan foranstalles.

Det foreslås i stk. 2, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalansvar efter reglerne i 5. kapitel i kriminallov for Grønland.

Adgangen til at pålægge juridiske personer strafansvar afgøres i overensstemmelse med de almindelige principper for ansvarsplacering.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Loven vil ikke træde i kraft før den er behandlet i Inatsisartut. Det betyder, at behandlingen i Folketinget som udgangspunkt vil afvente behandlingen i Inatsisartut. Inatsisartut tilrettelægger sin behandling af lovforslaget uafhængigt. Det er derfor ikke muligt at fastsætte en fast dato, hvor loven vil være færdigbehandlet.

Lovforslaget skal træde i kraft så hurtigt som muligt begrundet i behovet for hurtigt at kunne effektuere sanktionerne mod Rusland og Belarus i lyset af situationen i Ukraine. Derfor er det hensigtsmæssigt, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 8

Til nr. 1

Efter § 1, stk. 1, i våbenlov for Grønland, er det forbudt uden tilladelse fra Politimesteren i Grønland at indføre, tilvirke, erhverve, besidde, bære eller anvende en række nærmere angivne våben samt dele og tilbehør til våben. Det fremgår af stk. 2, at luft- og fjederbøsser er undtaget fra forbuddet i stk. 1.

Af § 10, stk. 1, i våbenlov for Grønland fremgår endvidere, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre våben af enhver art, ammunition, materiel til land-, sø-, eller luftkrig, maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler, og sprængstoffer, derunder krudt, samt råmateriale til fremstilling heraf fra Grønland

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i § 10 a, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler for gennemførelse af internationale sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er vedtaget af Den Europæiske Union (EU), De Forenede Nationer (FN) eller andre internationale organer, og som er indført på baggrund af situationen i Ukraine.

Forslaget indebærer, at justitsministeren vil kunne fastsætte regler om, at de sanktioner på våbenområdet, som vedtages i EU, FN eller andre internationale organer, og som retter sig mod Rusland og Belarus eller personer og virksomheder m.v. med tilknytning hertil, gennemføres i Grønland. Det er en betingelse for gennemførelsen, at sanktionen er indført på baggrund af situationen i Ukraine. Der vil alene kunne fastsættes regler om, at sanktioner, som er bindende i Danmark,

eller som er implementeret i eller tiltrådt af Danmark, skal gennemføres i Grønland, medmindre sanktionernes gennemførelse alene er relevant for Grønland. Udmøntningen af bestemmelsen vil både kunne ske ved inkorporering og omskrivning af de relevante sanktioner. Udmøntningen af bestemmelsen vil skulle ske efter forudgående inddragelse af det grønlandske selvstyre efter selvstyrelovens § 18.

Bestemmelsen indebærer, at der vil kunne fastsættes regler, som supplerer eller fraviger våbenlov for Grønland, herunder regler om, at våben, våbendele eller tilbehør til våben ikke kan indføres til Grønland fra personer eller virksomheder m.v., som er omfattet af sanktionerne mod Rusland og Belarus. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om, at andre typer af våben end de, som er oplyst i § 1, stk. 1, i våbenlov for Grønland, vil kunne være omfattet af forbuddet mod indførelsen af våben i det omfang, våbnene indføres fra Rusland eller Belarus, eller fra personer eller virksomheder m.v., som er omfattet af sanktionen mod Rusland og Belarus, herunder eksempelvis militært udstyr, militærkøretøjer, paramilitært udstyr m.v. Fravigelse af lovens regler vil kunne ske, i det omfang det er nødvendigt for gennemførelsen af de relevante sanktioner.

Der vil også kunne fastsættes regler, som supplerer eller fraviger reglerne i § 10, stk. 1, i våbenlov for Grønland, således at også dele af våben eller teknisk bistand, vil kunne omfattes af forbuddet mod at udføre våben i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af sanktionen mod Rusland og Belarus, herunder bistand til udvikling, fremstilling eller anvendelse af våben, samt bistand i forbindelse med militære aktiviteter, ligesom der vil kunne fastsættes nærmere regler om forbud mod at udføre militært udstyr, militærkøretøjer, paramilitært udstyr, m.v.

Endvidere vil der kunne fastsættes regler om, at også transport og transit af våben på grønlandsk territorium omfattes af forbud mod at indføre og udføre våben til og fra Grønland.

Der vil kunne fastsættes regler om forbud mod og tilladelse til indførsel og udførsel af våben, m.v., herunder regler om transport og transit, som fraviger reglerne i våbenlov for Grønland, og som vurderes at være nødvendige for gennemførelsen af sanktionerne. Heri ligger, at reglerne skal være nødvendige for at imødegå formålet med indførelsen af sanktionerne i regi af EU, FN eller andre internationale organer.

Det forudsættes med bestemmelsen, at der i forbindelse med fastsættelsen af regler om gennemførelse af sanktioner vil skulle tages højde for de grønlandske forhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Af § 13, stk. 1, fremgår, at overtrædelse af § 1, stk. 1, § 2, § 5, § 8, stk. 3, § 9, § 10, stk. 1 og 5, § 14, stk. 2, samt overtrædelse af forbud efter § 1, stk. 3, kan medføre foranstaltninger i henhold til kriminalloven. Foranstaltninger kan ligeledes iværksættes over for den, der undlader at efterkomme et vilkår fastsat efter § 6.

Af § 26 i kriminallov for Grønland fremgår, at for krænkelse af rigets internationale forpligtelser dømmes den, der forsætligt eller uagtsomt overtræder bestemmelser eller forbud, som i henhold til lov måtte være givet til gennemførelse af rigets forpligtelser som medlem af De Forenede Nationer.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 13, stk. 2, om, at der i forskrifter udstedt i medfør af § 10 a kan fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland.

Bestemmelsen indebærer, at justitsministeren vil kunne fastsætte foranstaltninger over for personer, herunder juridiske personer, jf. § 13, stk. 2, som med lovforslaget bliver stk. 3, som overtræder de regler, som er fastsat i medfør af § 10 a om gennemførelse af sanktioner mod Rusland og Belarus fastsat af FN, EU og andre internationale organer, og indført på baggrund af situationen i Ukraine.

Bestemmelsen ændrer ikke på anvendelsesområdet for § 26 i kriminallov for Grønland, og der vil i reglerne skulle foretages den fornødne afgrænsning i forhold til anvendelsesområdet for kriminallovens § 26.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I våbenlov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 19. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af internationale sanktioner mod Rusland og Belarus på våbenområdet, som er vedtaget af Den Europæiske Union (EU), De Forenede Nationer (FN) eller andre internationale organer, og som er indført på baggrund af situationen i Ukraine.«

§ 13. Overtrædelse af § 1, stk. 1, § 2, § 5, § 8, stk. 3, § 9, § 10, stk. 1 og 5, § 14, stk. 2, samt overtrædelse af et forbud efter § 1, stk. 3, kan medføre foranstaltninger i henhold til kriminalloven. Foranstaltninger kan ligeledes iværksættes over for den, der undlader at efterkomme et vilkår fastsat efter § 6.

2. I § 13 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. I forskrifter udstedt i medfør af § 10 a kan der fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminallov for Grønland.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.«

Stk. 2. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, hjemmestyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 57 i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygderåd m.v., kan der pålægges staten, hjemmestyret, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.